

LÁ THƯ MỤC VỤ

Cứ vào cuối năm hay bắt đầu một năm mới hoặc một thập niên mới, một kỷ nguyên mới, tạp chí Time có thói quen chọn một nhân vật nổi bật nhất trong lịch sử nhân loại để làm một cái mốc cho thời gian. Lần đầu tiên, năm 1927, phi công Mỹ tên là Charles Lindbergh đã được chọn vì ông là người đầu tiên trong lịch sử nhân loại thực hiện một chuyến bay ‘solo’ liên tục từ New York sang Paris. Nữ hoàng Elizabeth II của cung đình Anh Quốc cũng được chọn; năm 1986, tổng thống Aquino của Phi Luật Tân cũng được chọn làm người của năm. Có cả nam nhân lẫn nữ nhân, có những người xây dựng hòa bình như Mahatma Gandhi, như Martin Luther King và cũng có những kẻ chỉ biết gây đau thương tang tóc cho nhân loại như Hitler, như Đặng Tiểu Bình.....Cuối thập niên 40, thủ tướng Anh là Winston Churchill được chọn làm ‘người của nửa thế kỷ’. Cuối thập niên 80, thế giới nhìn ông Gorbachov như nhân vật lịch sử nhân loại, ông được chọn vì đã xuất hiện như biểu tượng cho hy vọng. Còn Giáo Hội thì cứ mỗi đầu năm là tôn kính một Nữ Nhân là Mẹ Maria, Mẹ của Thiên Chúa.

Thời gian, tuy là món quà quý báu nhất mà Thiên Chúa ban tặng cho mỗi người nhưng thời gian sẽ vô nghĩa và trống rỗng nếu không được kết nối liên tục bằng những cái mốc của lịch sử. Con người cần có những chiếc mốc ấy để nhìn lại quá khứ và tính toán cho tương lai. Người Kitô-Hữu sống giữa lòng thế giới không thể không dựa vào những chiếc mốc thời gian ấy. Nhưng chúng ta không nhìn những cái mốc thời gian ấy với đôi mắt bàng quan hoặc tệ hơn nữa là bằng cái nhìn bi quan. Trong ánh sáng đức tin, chúng ta nhìn tất cả bằng đôi mắt lạc quan bởi vì chúng ta tin rằng Thiên Chúa là chủ của lịch sử và thời gian. Tin vào sự hiện diện và hướng dẫn của Ngài, chúng ta nhìn những cái mốc của thời gian như những dấu hiệu của hy vọng.

Cả cộng đoàn La San Mossard Thủ Đức vừa gượng gạo đón mừng Tết Tây 1978 thì chỉ hai ngày sau tất cả đều vào ngồi tù. Thế là tôi đón cái Tết Nguyên Đán năm Mậu Ngọ (lần đầu tiên trong đời !) hai tay bị còng hai chân bị cùm trong biệt giam tối om chẳng biết đêm hay ngày chỉ nghe tiếng pháo bên ngoài vọng vào (nên nhớ năm đó còn được đốt pháo). Rồi cứ thế mà “Ăn 9 cái Tết” trong tù cho đến cái Tết năm Mậu Thìn 1988 mới ra khỏi ‘nhà tù nhỏ’ để cùng ăn Tết trong cái ‘nhà tù lớn’ ! Quý vị nào đã từng ‘ngồi tù’ mới thấu hiểu câu “Nhất nhật tại tù, thiên thu tại ngoại”. Trong các nhà giam hay trại tù, người cộng sản luôn luôn tạo cho tù nhân cảm giác rằng chính họ làm chủ thời gian, chỉ có họ mới có quyền tha cho ai về hoặc giam cho tới chết.

Họ học được cách giành quyền làm chủ thời gian từ kinh nghiệm của Đức Quốc Xã, của Cộng Sản Xô Viết và của Trung Cộng nên họ rất tinh vi và tàn ác. Người tù không còn thời gian rảnh trí để ngồi suy nghĩ, suốt ngày bị tiếng keng quai ác lỏi đi làm hết việc này đến việc khác. Hết việc lao động khổ sai thì phải ngồi học hỏi đường lối, chủ trương, chính sách gì đó. Hết học hỏi thì tới hội họp để kiểm điểm rút ưu khuyết điểm của cả đội hay của cá nhân nào đó bị ‘nâng quan điểm’. Hết hội họp thường xuyên lại tới hội họp ‘sơ kết 6 tháng’ hay ‘tổng kết cả năm’ mà mỗi tù nhân đều phải viết một bản ‘kiểm điểm cá nhân’ tức là một cảnh xưng tội hay tự tay viết ‘cáo trạng’ chính mình. Xen kẽ những điều kể trên là người tù phải chật vật chạy đôn chạy đáo tìm cái gì để ăn cho bớt đói ! Hình như chỉ có giờ ngủ ban đêm là thời gian thuộc về quyền làm chủ của người tù, thế nhưng có ai ngủ yên giấc đâu vì rận rệp, vì ác mộng và nhất là vì quá chật chội ! Tuy làm mọi cách để không chế tù nhân, nhưng người cộng sản không thể giam giữ linh hồn và đầu óc của tù nhân. Ai từng vào tù rồi mới dễ nhận ra rằng chính Thiên Chúa là Đấng tạo ra thời gian nên chỉ mình Ngài làm chủ thời gian.

Cổ nhân có câu : “Nhất nhật khởi ư Dawn. Nhất niên khởi ư Xuân” (một ngày bắt đầu từ giờ Dawn, một năm bắt đầu từ mùa Xuân). Ngày đầu năm mới, Giáo Hội mừng kính lễ Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, với mong muốn thế giới luôn được sinh lại, nghĩa là luôn được đổi mới. Chỉ khi được sinh lại trong Chúa và trong Mẹ, thế giới mới thực sự có hoà bình. Giáo Hội mừng kính Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa và đồng thời cầu nguyện cho hoà bình thế giới với ước nguyện đặt thế giới vào tay Đức Mẹ để không còn bạo lực, hận thù và chiến tranh. Hãy xin Đức Mẹ làm mẹ của từng người hầu mỗi gia đình đều được an hoà, hạnh phúc.